

עושין פסין פרק שני עירובין

כו.

עין משפט
גזר מצוה

כ"ט א מ"י פ"ח מהל'
שבת הל' ה' שיע
פ"ח א' שלט טעף יא'
ב ג א מ"י פ"ח מהל'
שבת הלכה טו סג
ע"ש דר"ג א' טו"ש"ע א"ח
ס' שבת טעף א' א'

רבינו הגנאל (המשך)

שתקת האמר רב אסי
האי מחיצת אדרכלין לאו
שמייה מחיצה. פ"י כי אינה
עשויה מחיצה לשרה
אלא ג' למטע החיות.
מהקנה קנה פחות מג'
כמו מחיצת אדרכלין
היא דעבדא דלניעותא
בעלמא ואינה מחיצה
שמותרת לטלטל בתוכה
בשבת. כמו מחיצה של
שירות להולכי דרכים.

ובא רב הונא בריה
דר' יהושע נמי וסייעיה
לרבא והאמר מחיצה זו
אינה עשויה לנחח. פ"י
להיות קבועה לעולם
כבנין אלא פראי הוא.
ואמר רב הונא כל
מחיצה שמותרת לטלטל
בתוכה בשבת א' כמו
מחיצה שאינה עשויה
לנחח אינה מחיצה. ועוד
לרבא רבא בר אבבה
מערב לחמזא ערסחא
ערסחא, פ"י מחיצת'
חוקתא שרירותא דקביעין
וקיימן ועשויות לנחח. פ"י
ערסחא שכחות שכוונת.
וכיון שהסכימו כולן
ברבא, וכי מה שעשה
רבא הונא שלא כהונא,
היה קרי עלייהו חכמים
המה להרע וגו'. פ"י
ביקא תורי באר דמחמא
ואו' כי היא רסן העיר
הגדולה. וכבר ראינו פ"י
לרבותינו הגאונים ודלותי
זה, אבל אנו כתבנו הפ"י
שהיא קבלה בירנו. מנתי'
א"י אילעאי שמעתי מו'
אלעזר שאפילו בית כור.
מתניתא דלא כהנניה
דנתיא תנאי אומר מ'
סאה כאסרטיא של מלך.
סאה בית כור שהוא לו'
סאה א"י חזין ושינהו
מקרא אחד דרשו. והיי
ישעיהו לא יצא חצר
התיכונה. כתיב עיר וקרני'
חצר מיכן לחצר של
מלכים שהיו כעירות
בינויות, ובהא פליגי
תנא דידן סבר עירות
בינויות ל' סאה והנניה
סבר מ' סאה. ישעיה
מא בעי תנא. אמר
רבא בר בר חנה א"י
יוחנן שחלה חוקיהו ובא
ישעיהו והושיב ישיבה
על פתחו. מיכן לת"ח
שחלה שמושיבין ישיבה
על פתחו. ולאוי מילתא
היא דילמא מיגרי שטן.
פסקא וכן שמעתי ממנו
אנשי חצר ששבה אחד
ממנו ולא עירב ביתו
אסור להכניס ולהוציא לו,
אבל לתן מותר. והתנן
ביתו אסור לו ולהן.

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

מערב כבולא מחווא ערסייתא. פ"י רש"י לא התיר לערב כולה
יחד אע"ג שהיתה עיר קטנה ומנן לקמן (ט) עיר של יחיד
מערבין את כולה וקשיא דבפ' כ"ד מערבין (לקמן דף טו.) אמרינן
של רבים הוא דקאמר רבה בר אבבה מערב לכולה מחווא ערסייתא

דכל חד וחד הוא שיר לחצריה ועיר
של יחיד לא צני שיר אס לא שהיתה
של רבים קודם אלא ודאי של רבים
היתה (ט) ולעיל (ו.) נמי משמע שהיתה
של רבים גבי אבולי למחוא דלמנ
אילמלא דלתומי נעולות זבילה היו
חייב עליה משום רה"ר משמע דהיו
סס ס' רבוא מ"מ אי לאו משום
פירי דני תורי היו יכולין לערב כל
העיר יחד והו משירי נ' יורין לר'
יהודה או שלש חצרות לר' שמעון;
דבי תורי. פירש הקונטרס
דמחוא עיר שאין לה חומה

ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור

ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור

ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור

ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור

ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור
ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בצבור

שליפניהו. ללא ק"ל הא תקנתא: נקטיניהו מצטרפו. שלא יחזור רב
הונא ותקנס: איסיביה. לכוועיה דשפיר עבד: עיר חדשה מודדין
לה מישבה. אס מוקפת חומה ואינה מיושבת כולה כשכל למדוד
תחומיה לא ימדוד לה מן החומה אלא מן הבתים דחומתה לאו חומה

היא לשויה כולה כד' אמות הואיל
וישיבתה חדשה שקדמה חומתה
לישיבתה אבל ישנה שישבה שנה
וקדם לחומתה מודדין לה מחומתה:
והאי נמי. האי פרדס הרי הוקף ימים
רבים והך השומריה נעשה עכשיו
והיקף הפרדס לאו אדעתא דהך דירה
היה ודמי כי הוקף ולבסוף שצ: א"ל
רב פפא לרבא. לכוועיה: אדרכלין.
צנאים שעושים מחילה לכל סביבותיהם
כשבונים צחמה: כיון דלניעותא. היא
ולמחר סתרי לה לאו כלום היא והא
נמי לניעותא דיוס ולילה צעלמא היא
דעבדא ולא דירה היא: לנחח. שלח
לדור שס אלא להשתמר מה שנינו
שס: ערסייתא. שכונות שכונות לצד
ובכל שכונה היו מצואות הרבה ולא
התיר את העיר כולה צידד אע"פ
שהיתה עיר קטנה שאין נכנסין בה
ששים ריבוא ותנן לקמן (דף טו.) עיר
של יחיד מערבין את כולה והיינו של
יחיד שאינה דומה לדגלי מדבר של
ששים ריבוא: משום פירא דני תורי.
שמה עמוקה היתה צין שכונה לשכונה
ושם היו מניחין גרעיני תמרים לאכול
השורים והעיר אין לה חומה ומצואות
של (בית) [צמין] השכונות מפולשים

מלכים ב כ ד

הגהות הב"ח

(א) נ"ב לא היו מחילה
אמר ליה רב הונא:
(ב) תוס' ד"ה מערב וכו'
ומנן לקמן. ר"ב דף טו:
(ג) בא"ד ודאי של רבים
היתה ומכל מקום לאו
כ"ל ומן חמת ולעיל נמי
משמע וכו' עד ס' רבוא
הוא גליון:

מוסף רש"י

ערסייתא ערסייתא.
שכונות שכונות ולא היו
מערבין כל העיר כאחת
(לקמן טו.) פירא דבילה
תורי. גומא דבילה
שמניעות שס גרעיני
תמרים למאכל הבמה וכו'
אומן גומות מצולות צין
השכונות מתחת וכל
שכונה היו מצואות הרבה
ומערבין יחד ולא היו
מתקנין לה לחיים שס
דעיר של רבים ומעט של
יחיד הו"ל וכל מה וכו' היו
שיר להכניס (טו.) כינו
אסור להוציא ולהכניס
לו ולהן. מצינו לתנן צין
הוא צין שאר בני החצר
(לקמן טו.)

ועשו מחילות לראשי המצואות לכל
זכ' שחון לעיר להשתמר הגרעינין
ולא חשיב ליה מחילה לרף את
המצואות ולעשות העיר אחת ואע"פ
שמחילה של קיימא היתה: פירא.
שמה כמו פירא דכורי צמין' תענית
(דף טו.) והך מחילה דרב הונא כעשויה לנחח דמיא שאינה נעשית
לדירה תמיד ללא וללא זה: לרע. לאסור. וצחצוח הגאונים
מלאכתיה בלשון אחר וישר בעיני מאלד ההוא צוסתנא קרפף יומר
מבית סאתים שלא הוקף לדירה הוה ואצבורנקא כמין אכסדרה או
קובה צבונין המלכים) צמון פרדס שלהן ועומד צאמנע פרדס ולא
הוצרך ריש גלותא אלא לטלטל מפתח צוסתנא שהיה אכל הבית
עד האצבורנקא ועבד רב הונא צר מיננא כמין שציל מן הפתח
עד האצבורנקא גדר מכאן וגדר מכאן צקנה קנה פחות מג'
לאסור אלא להקל עליו דס"ל דשרי לטלטולי ככולה צוסתנא דכיון דצנה ליה אצבורנקא צוסתנא שהיה לכולה צוסתנא חצר לאצבורנקא והיו
מוקף לדירה ואמו תלמידי דרבא רב פפא רב הונא צריה דרב יהושע נקטיניהו ללא ליהדר רב הונא צר חנינא וליתקניניהו והיא שעתא
לא אצבור לו דלאו שפיר עבד דשלפניהו ולמחר אצבור ואותצורה דצמנר למחר איתיציה רבינא לרבא עיר חדשה כו' והאי שפיר עבד רב הונא צר
נמי כהוקף ולבסוף יש צד דמי שקודם נטיעתו מקיפין אותו ולאחר שגדל האילן עשו האצבורנקא סביב הלכך שפיר עבד רב הונא צר
חנינא ורב פפא אצוציה ממתחת אדרכלין דהא מחילה דאצבורנקא נמי לניעותא עבדא וכן לנחח להשתמש להניח בה טליתותיהן
ולצושיהן שפוטטים שס ושאר כלי תשמיש קרי עלייהו על רב פפא רב הונא צריה דרב יהושע שלא זכרו אתמול וסתרו תיקונו של
רב הונא צר מיננא ועכשיו נעשו חכמים לאסור עליו' ולהטיב לא ידעו אתמול וכן עיקר: דאיסטרטיא של מלכים. רחבה שאחורי
פלטין ושם היו מטיילים תמיד אלמא איכא דליה צהכי: ושניהן. ר' אלעאי ומנניה: הסייגה. אחרי פלטין של חוקיה דאי חצר שלפני
צתים הואי החיצונה הוה קרי לה והא' דגדולה היא כעיר קרי לה חצר ולא חוקיה לדירה: מאי צעי הסס. צחצוח שאחורי פלטין
שאינה לדרך יציאה: והואשי ישיבה. של תלמידים לעסוק צמורה על פתחו שלא יחא רשות למלך המות ליכנס שס: שטן. מלך
המות דבי חז' (דמיננא צהכי) אגשי חצר ששפת אחד מן כו'. דלאי ממני' שצביטל להן רשות שהיה לו צחצר מיירי דלאי ר'
כטיל אף צחצר אסורים לטלטל מצמיהן שהצמיהן לכל אחד אחד חזן וחלקו רשות כולן וחלקו אסור עליהן ואשמעינן ר' אלעאי דהמבטל
רשות חצירו רשות ביתו נמי ציטל ונעשה אורח אללן לפיכך אף ציתו מותר להן אכל הוה אסור להכניס ולהוציא מציתו לחצר ואף על פי
שהוה מותר להכניס ולהוציא מפתח צמיהן לחצר כדתנן צפ' הדר (לקמן טו.) ושלחן מותר לו ולהן כשאר כל אדם הנכנס לחצר ומוותר לו
להוציא מפתח חצירו לחצר דהא רשותא דמד הוא והכל נמי כיון (דצטל הוא דירתו) מצינו' מיהא אסור הוא להוציא ולא אמרינן
כיון ציטל להו רשות ציתו היו צמיהן דצשלמא מצמיהן אס הוא מנכנס ומוציא איכא למימר כאיש צעלמא הוא אכל מציתו
חוזר ומחזיק ברשותו הוא ואסור עליהו והן עליו כדתנן צפרק הדר [שס] מי שנתן רשותו והוציא צין צשווג צין צמויד הרי זה אסור:
והא טנן. לקמן צפרק הדר ציתו אסור להכניס ולהוציא לו ולהן אמרינן התם ציתו הוא לאסור להס הוא חצירו לחצר ומוותר לו
לחצר שרשותו שולט צה ה"ד אי דלא ציטל חצירו אמצא שריא ואוקימנא שצביטל רשות חצירו ולא ציטל רשות ציתו וקסבר
המנחם רשות חצירו רשות ציתו לא ציטל לפיכך חצר כולה היא וציתו מיוחדת לאסור להן ולהוציא מציתו לרשותו:

רבינו הגנאל

שליף שדחנה להנחו
קני, סבר צריך להקף
גדר בהאי גיסא (לדירה
אחרית) (אחרית לדירה).
למחר בשבת אורביה
רבנא לרבא עיר חדשה
(א) מונין לה מיישבתה,
ואזו עיר חדשה,
שישבה ולבסוף הן קופה
(שמודדין לה מחומתה),
ואזו היא ישנה (שמודדין
לה מחומתה). שהקפה
לבסוף נתישבה, דכיון
דחומה נעשית תחילה
כל בניין שבונין פשיט
סמוכין על החומה שהיה
מחיצה החיצונה. והאי
ההוקף ולבסוף ישב דמי,
דהא בנינא דאיתבי
בהדין בושתנא בתרא
היי סמיכי להו אנדר
דבושתנא, וכי עבד רב
הונא קנה פחות מג'
בהחייא גיסא דהוה בו'
דועים שפיר עבד, דיטא
אחרית לא בעיא מחיצה
דהא קיימי מחיצתה
דבושתנא דאינון חומה
לכל בנינא דמתבי
לגואי כגון חומת העיר,
ואישיטיק רבא. וסייעיה
רב פפא וא"ל אמאי

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)